



Προτεινόμενες- ενδεικτικές απαντήσεις στην Ιστορία Κατεύθυνσης

Παρασκευή 29 Μαΐου 2015

A1.

Ορεινοί: σελ 77 «Οι Ορεινοί απαρτίστηκαν ... των πλοιοκτητών» (ως εισαγωγή μπορεί να μπει « Μέσα στην εθνοσυνέλευση του 1862- 1864 συγκροτήθηκαν δύο παρατάξεις , οι Πεδινοί και οι Ορεινοί»

Φεντερασιόν: σελ 46 « Η μεγάλη πολυεθνική εργατική ... και εργατικής ιδεολογίας στη χώρα»

Πατριαρχική Επιτροπή: σελ 143 « Τον Οκτώβριο του 1918 συστάθηκε στην Κων/πολη Πατριαρχική Επιτροπή... της ελληνικής κυβερνήσεως.» (ως εισαγωγή μπορεί να μπει η προηγούμενη περίοδος

A2.

1. Λ
2. Λ
3. Σ
4. Λ
5. Σ

B1.

A. σελ 137: «την εποχή αυτή έφθασε και το πρώτο μεταναστευτικό ρεύμα από τη Ρωσία ... με επέμβαση της ελληνικής κυβέρνησης» (εισαγωγή)

B. σελ 140: « την περίοδο της 1919- 1921 λόγω ... Αρμένιοι και Ρώσοι»

B2.

« Οι διαφορές του αγροτικού προβλήματος ... με κοινωνικό και ταξικό περιεχόμενο» (σελ 46)

Γ1.



A. σελ 149: « Στις 24 Ιουλίου 1923... επίμαχων περιοχών»

Από τη **δεύτερη πηγή** αντλούμε τα στοιχεία:

- η Ελλάδα επιθυμούσε να ανταλλαθούν οι πληθυσμοί
- ο ίδιος ο Κεμάλ δεν ήθελε να παραμείνουν στη χώρα μη μουσουλμανικοί πληθυσμοί
- η πλειοψηφία των Ελλήνων έφυγε με την καταστροφή και η αποχώρηση και των εναπομείναντων ήταν απλά θέμα χρόνου.

B. σελ 151: « η πραγματικότητα όπως είχε διαμορφωθεί μετά την έξοδο ... ελληνικού κράτους»

Η **Τρίτη πηγή**: Ο Βενιζέλος επιθυμούσε την εθνική ομοιογένεια ήδη από την έναρξη του Α παγκοσμίου πολέμου και θεώρησε την ανταλλαγή ως την ριζικότερη λύση. Δε δίστασε να αναλάβει πλήρως την ευθύνη για την ανταλλαγή αυτή αν και γνώριζε ότι οι Πρόσφυγες θα τον αναθεματίσουν.

Εισαγωγικά: Η **πρώτη πηγή** μπορεί να συσχετισθεί με τη σελ 146 του σχολικού « Περίπου 200.000 Έλληνες παρέμεναν στην Καππαδοκία ... της Μικτής Επιτροπής» Εδώ μπορούμε να πούμε τι ήταν η Μικτή Επιτροπή (σελ 151- 152) « Με βάση το άρθρο 11... της περιουσίας των ανταλλαξιμών» και από την πρώτη πηγή να κρατήσουμε τα στοιχεία ότι υπήρχαν Έλληνες που παρέμεναν στη Μ. Ασία, πως τους πλησίαζαν, πως τους εξήγησαν τα περί της ανταλλαγής και συγκεκριμένα το τι μπορούσαν να πάρουν και τι θα συνέβαινε με την ακίνητη περιουσία. (αναφορά στη Σύμβαση της Λοζάννης)

Δ1.

Σελ 208: « το πιο σημαντικό ζήτημα ήταν η διαχείριση του εθνικού ζητήματος... βαρύ κλίμα διχασμού»

Μπορούμε να χωρίσουμε το απόσπασμα του σχολικού βιβλίου σε 3 μέρη: ποια η θέση και η στάση του Πρίγκηπα, ποια εκείνη του Βενιζέλου, πως οδηγούνται σε σύγκρουση.

Τα παραθέματα αξιοποιούνται σχεδόν όπως είναι μιας και οι πληροφορίες προστίθενται στις πληροφορίες του σχολικού.



Από το δεύτερο παράθεμα:

Ο Βενιζέλος ως σύμβουλος δικαιοσύνης εισηγήθηκε εμπιστευτικά το καλοκαίρι του 1900 στον Αρμοστή τη διπλωματική του θέση για την εξέλιξη του κρητικού ζητήματος τονίζοντας ότι η ένωση άμεσα είναι αδύνατη.

Η παράταση όμως του καθεστώτος της αρμοστείας ανέστειλε την εφαρμογή των μέτρων που θα επέτρεπαν τη βαθμιαία απαλλαγή της Μεγαλονήσου από τα δεσμά της διεθνούς εξαρτήσεως· έτσι επέβαλλε την άμεση υποταγή της στην απόφαση των Μεγάλων Δυνάμεων και την καθιστούσε έρμαιο των αντικρουόμενων ευρωπαϊκών συμφερόντων·

αντίθετα, η ολοκλήρωση της αυτονομίας, σύμφωνη προς τις υποσχέσεις των Δυνάμεων και τις προβλέψεις του Συντάγματος, θα συντελούσε στην προαγωγή των εθνικών συμφερόντων στο εξωτερικό και την κατοχύρωση της αυτοδιοικήσεως στο εσωτερικό, ιδίως μετά τη διοργάνωση της πολιτοφυλακής από Έλληνες αξιωματικούς και την παράλληλη αποχώρηση των διεθνών στρατευμάτων.

[...] Η πρωτοβουλία του Ελευθερίου Βενιζέλου προκάλεσε την άμεση και αποφασιστική αντίδραση του πρίγκιπα Γεωργίου. Η εισήγησή του προσέκρουε τόσο στη γενική αρχή της ουσιαστικής διαχειρίσεως των διπλωματικών θεμάτων, ιδίως μάλιστα του Κρητικού, από τη δυναστεία, όσο και στην ειδικότερη αντίληψη της τελευταίας αυτής γύρω από τη μεθόδευση του εθνικού αγώνα.

Ο ύπατος αρμοστής, φορέας των εντολών της Αυλής των Αθηνών, με τη συγκατάθεση πάντοτε και της ελληνικής κυβερνήσεως, απέκρουσε τη συμβιβαστική εξελικτική διαδικασία και επιδίωκε περισσότερο να καταστήσει αβάσταχτη την πίεση από τις εσωτερικές συνθήκες, με την ελπίδα να εκβιάσει την ταχύτερη, κατά το δυνατόν, συγκατάνευση των ευρωπαϊκών Δυνάμεων στην ενωτική λύση.

Το **πρώτο παράθεμα** μας πληροφορεί για τη στάση και τις ενέργειες του Πρίγκηπα και το αξιοποιούμε εξολοκλήρου.

Ο πρίγκιπας Γεώργιος, έχοντας την αντίληψη ότι η άσκηση της εξωτερικής πολιτικής της Κρήτης ήταν αρμοδιότητα της ελληνικής μοναρχίας, ανέλαβε μόνος τη μεθόδευση της



προσάρτησης της Μεγαλονήσου στη μητέρα πατρίδα χωρίς να συμβουλευτεί τους υπουργούς του για τις ενδεδειγμένες ενέργειες και διαπραγματεύσεις.

Η πρωτοβουλία του είχε τη μορφή προσωπικών συζητήσεων με τον τσάρο της Ρωσίας και απευθείας διαπραγματεύσεων με τους υπουργούς Εξωτερικών της Ρωσίας, της Γαλλίας, της Αγγλίας και της Ιταλίας.

Ο Βενιζέλος θεώρησε πρόωρες τις ενέργειες του ύπατου αρμοστή, κρίνοντας ότι η κρητική κυβέρνηση ήταν ασταθής και τα συνταγματικά θεμέλια ασαφή. Πίστευε και υποστήριζε την ανακήρυξη της Κρήτης σε ανεξάρτητο πριγκιπάτο ως τελευταίο στάδιο για τη νομότυπη πραγματοποίηση της ένωσής της με την Ελλάδα.

[...] Ο πρίγκιπας δεν ήταν ικανός να αντιληφθεί τη λεπτή διαφορά μεταξύ της δεσποτικής διακυβέρνησης με ξένη κηδεμονία και, από την άλλη μεριά, της πλήρους αυτονομίας χωρίς ξένες επεμβάσεις και με κυβερνήτη διορισμένο από την ελληνική κυβέρνηση, που υποστήριζε ο Βενιζέλος ως ασφαλέστερη μεθόδευση για την απώτερη επίτευξη του ενωτικού σκοπού... Ο πρίγκιπας Γεώργιος είχε την πεποίθηση ότι οποιαδήποτε λύση του Κρητικού θα προερχόταν από τις Μεγάλες Δυνάμεις και, κατά τη γνώμη του, οι πολιτικοί παράγοντες της Κρήτης ήταν άσχετοι με το θέμα, αν όχι επιζήμιοι... Στάθηκε αδύνατο γι' αυτόν να αντιληφθεί τη σημασία της πολιτικής κινητοποίησης των ίδιων των Κρητικών, καθώς και την εύλογη απαίτησή τους να αποκτήσουν τον έλεγχο της τύχης τους μετά από αιώνες αγώνων κατά των Τούρκων κυριάρχων.

Επιμέλεια: Μερóπη Μανοπούλου - φιλόλογος